

מרץ 2013

תיק: הנחיות אגף
 סימוכין: 327-12

**הנחיות אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזוהמות לדיגום גז קרקע
 בשיטות אקטיביות (T0-15)**

תוכן

מס' עמוד	תוכן
5-8	1. פרק א'- מבוא
5	מי המזהמים הרלוונטיים
6	מטרות ביצוע סקר גזי קרקע בשיטות דיגום גז"ק הקיימות
7	מטרת ההנחיות
7-8	הבסיס להנחיות- רשימת ספרות
9	2. פרק ב'- מינוחים והגדרות
10-75	3. פרק ג': הנחיות ביצוע סקר גז"ק אקטיבי
10-35	הנחיות כלליות
10	הנחיות פרוצדורליות
11-14	הנחיות לבדיקת ייתכנות דיגום גז"ק אקטיבי באתר
11-13	הנחיות למבחן מקדים של מוליכות הקרקע לאוויר
13-14	הנחיות לדיגום בקרקע לא מוליכה
14	רטיבות קרקע (soil moisture)
14	לחץ ברומטרי NAPL, אופק שעון, ותנאים משפיעים נוספים
15	אנליזות נדרשות
15	קריטריונים לבחירה בשיטת הדיגום (זמנית או קבועה)
15	שיטות הקידוח
16-18	הנחיות להתקנת באר קבועה
19-20	הנחיות להתקנת באר קבועה אחת רבת גששים (nested wells)
20	צבר בארות סמוכות (cluster wells)
21-23	חישוב נפח שטיפה בבאר קבועה
23-31	הנחיות להתקנת באר זמנית
23-28	הנחיות מפורטות לשיטת דיגום זמנית PRT
28	חישוב נפח שטיפה בבאר זמנית בשיטת PRT
29	הנחיות לשיטת Drive Point עם שתל implant
29-31	הנחיות למדידה ואיטום למניעת "קצר" בבאר זמנית
31	הנחיה להתקנת בארות דיגום זמניות למספר עומקים
31-35	הנחיות להתקנת באר תת-רצפתית (SSSG- sub-slab soil gas)

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

מס' עמוד	תוכן
36-56	הנחיות לאחר התקנה לכל סוגי הבארות
36	חלק א'- הנחיות כלליות
36-42	חלק ב'- ציוד
36-37	הנחיות לנושא צנרת
37	הנחיות לנושא גשש
38-41	הנחיות לכלי איסוף הדוגמה
41-42	הנחיות למחברים וחיבורים (connections and fittings)
42	הנחיות למד ואקום
42-43	חלק ג'- הנחיות לניקוי הציוד ולדרגת ניקיון נדרשת
43	חלק ד'- תנאים לא מתאימים לדיגום גז קרקע אקטיבי
44-55	חלק ה'- הנחיות לפעולות מכינות לקראת הדיגום
44-45	זמן המתנה לשווי משקל
45-48	מבחן אטימות Shut-in test
48-53	מבחן דליפה עם חומר מגלה דליפות (leak test) :
49-50	מגלה דליפות נוזלי כגון : IPA
50-53	מגלה דליפות גאזי כגון : הליום
53	אנליזות לגילוי חומרים מגלי דליפות
53	פעולות שיש לנקוט בעקבות דליפות
53-55	הנחיות לנושא שטיפה
56-61	חלק ו'- הנחיות לביצוע הדיגום
57-59	QA/QC - אבטחת איכות ובקרת איכות
59-60	הנחיות לניטורים ובדיקות, לרבות באתרי דלקים
60	חלק ז'- משך החזקת דגימת גז קרקע מדיגום ועד אנליזה
61	חלק ח'- הנחיות לשינוע הדגימות
61	חלק ט'- שרשרת משמורת
61-64	חלק י'- שיטות אנליטיות
62-64	הנחיות לשיטת TO-15 לגז קרקע
64-65	שיטות אנליטיות נוספות
65-68	חלק י"א- דיווח ממצאי סקר גז קרקע
68	חלק י"ב- הנחיות לנטישת באר גז קרקע Decommissioning
	נספחים
69-71	נספח א'- דברי הסבר
72-74	נספח ב'- רשימת מזהמי מטר
75-76	נספח ג'- דיגום בקרקע לא מוליכה
76-78	נספח ד'- ביצוע דיגומים נלווים
79	נספח ה'- נוהל אבטחת ובקרת איכות לקניסטרים מחו"ל

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

רשימת איורים :

שם	איור
שיטה לבדיקת מוליכות הקרקע באמצעות משאבת ואקום	איור מס' 1
מזרק פלסטיק בעל טבעת איטום כפולה לדיגום גזים	איור מס' 2
שיטה לבדיקת מוליכות הקרקע באמצעות מזרק	איור מס' 3
סגירה באמצעות שסתום כדורי	איור מס' 4
הגנה על פתח הבאר וצנרת הדיגום עם צינור מגן חיצוני וסגירת הצנרת עם מזרק ומתאם מסוג Luer-Lok®	איור מס' 5
התקנת באר קבועה או חצי-קבועה לדיגום גז קרקע	איור מס' 6
באר רבת עומקים	איורים מס' 7א', מס' 7ב'
באר אחת מרובת עומקים (nested soil gas sample points in a single well). הצנרת הבולטת הארוכה ביותר הינה של נקודת הדיגום העמוקה ביותר. בקצה כל צנרת יש שסתום פלסטיק דו-כיווני.	איור מס' 8
צבר בארות סמוכות (cluster wells)	איור מס' 9
תיאור ציוד לשיטת דיגום באר זמנית PRT.	איור מס' 10
תרשימי שיטת PRT	איורים מס' 11א', 11 ב'
תיאור ציוד וחיבור מתאם- PRT לצנרת הדיגום בשיטת דיגום באר זמנית PRT	איור מס' 12
השחלת צנרת הדיגום המחוברת למתאם PRT למחזיק הקונוס המתארך שיטת PRT	איור מס' 13
הברגת צנרת הדיגום המחוברת למתאם PRT למחזיק הקונוס המתארך בשיטת PRT	איור מס' 14
חתך המציג את מוט הגשש שהוחדר לעומק, ואז נמשך כלפי מעלה כדי לאפשר דיגום גז קרקע ואת רצף הצנרת עד לפני השטח. מתאם ה-PRT והצנרת הוחדרו דרך מוט הגשש והוברגו ע"י סיבוב למחזיק הקונוס המתארך בשיטת PRT	איור מס' 15
שיטת Drive Point באמצעות שתל (implant)	איור מס' 16
הדגמת "קצר" בבאר דיגום זמנית	איור מס' 17
בארות זמניות לעומקים שונים	איור מס' 18
באר תת רצפתית (sub-slab sampling probe) : מבנה ושכבות האיטום והמילוי	איור מס' 19
צילום התקנת באר דיגום תת-רצפתית (SSSG)	איור מס' 20
צילומים של סוגי גששים	איור מס' 21

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

איור מס' 22	קניסטר ואביזרים נלווים
איור מס' 23	דיגום בשקית Tedlar ומערך הדיגום הנדרש.
איור מס' 24	שימוש בקופסת "ריאה" לדיגום בשקיות Tedlar™
איור מס' 25	מיכל דיגום מזכוכית- glass bulb
איור מס' 26	שסתום תלת-כיווני
איור מס' 27	ביצוע מבחן Shut-in test עם מזרק
איור מס' 28	מבחן shut in באמצעות מחבר "T"
איור מס' 29	מבחן shut in באופן "החוסך" חיבור אחד
איור מס' 30	מבחן גילוי דליפות
איור מס' 31	בדיקת אטימות עם מגלה דליפות IPA על מגבת בד ושקית
איור מס' 32	בדיקת אטימות עם הליום ואוהל מקומי
איור מס' 33	כיסוי כל מערכת הדיגום והגשש באוהל הליום אחד
איור מס' 34	שימוש בהליום לגילוי דליפות בעת הדיגום באמצעות אוהל
איור מס' 35	ביצוע שטיפה עם מזרק ומשאבת ואקום
איור מס' 35	שימוש בהליום לגילוי דליפות ואוהל: מרכיבי המערכת

	רשימת טבלאות:
טבלה מס' 1	טבלה מסכמת לזמני החזקת דגימה לכלי דיגום שונים
טבלה מס' 2	טבלה מסכמת לשיטות אנליטיות ל- VOC ו S-VOC
טבלה מס' 3	טבלה מסכמת לשיטות אנליטיות לגזים

פרק ג': הנחיות ביצוע סקר גז"ק אקטיבי:

1. הנחיות כלליות:

1.1 הנחיות פרוצדורליות:

1.1.1 הדיגום יבוצע ע"י דוגם גז קרקע אחד שהוסמך ע"י הרשות הלאומית להסמכת מעבדות בישראל. הדיגום יבוצע מתחילתו ועד סופו קרי: ביצוע קידוח והתקנת הבאר, כולל צנרת, גשש, חיבורים לרבות לקניסטר, מדידות ואקום, ביצוע מבחני הואקום ומבחני הדליפה, וכן מבחני שטיפה, שטיפות עצמן, פיקוח ומדידת ואקום שוטפת, בלנקים, חזרות, נטילת הדוגמה, שינועה עד למעבדה מוסמכת וכל דבר הנוגע לדיגום ע"י אותו דוגם גז קרקע מוסמך, ולא יפוצל בין מספר דוגמים, שאם לא כן ייחשב הדיגום כלא מוסמך וייפסל.

1.1.2 על דוגם גז קרקע מוסמך לבצע את המבדקים, המבחנים והבדיקות הנדרשים טרם הדיגום, ולבצע את הדיגום בקפדנות בהתאם לתוכנית סקר גז קרקע שאישר המשרד להגנת הסביבה. במידה וישנם דברים לא ברורים או לא ניתן לבצע את התוכנית כפי שאושרה או התוכנית לא כוללת את כל הבקורות הנדרשות בהנחיות אלו, על הדוגם המוסמך לפנות מיד לאגף ולמחוז לברור את הנושא בטרם יבצע את הדיגום. המשרד להגנת הסביבה ידרוש דיגום חוזר במידה ויש סטייה מהתוכנית המקורית שאושרה על ידו, שלא אישר טרם ביצוע הדיגום.

1.1.3 כל העבודות ההנדסיות, הגיאולוגיות, המדידות בשדה, הקידוחים והדיגום ייעשו ע"י דוגם גז קרקע מוסמך ובפיקוח צמוד של היועץ שהכין את תוכנית הסקר.

1.1.4 עקב בעיה בשיטות דיגום גז"ק זמניות (עקב הקושי באיטום לצורך מניעת דליפות ובסוגי קרקעות מסויימים), יש לבקש אישור בתוכנית הסקר לבצע דיגום בשיטות PRT ושיטות Drive Point ולנמק מדוע מועדפת שיטה זו על פני דיגום בבאר קבועה.

1.1.5 מעבדה לביצוע הבדיקות: מעבדה מוסמכת ע"י הרשות הלאומית להסמכת מעבדות לביצוע האנליזות בשיטות המפורטות במסמך זה.

1.1.6 על הדוגם לתאם עם הרכז במחוז (דוא"ל, פקס וטלפון) 10 ימי עבודה מראש לפני ביצוע הסקר את מועד ביצועו המדויק (תאריך, שעה) על מנת לאפשר למשרד או לנציג מטעמו להיות נוכחים במהלך הסקר.

1.1.7 במהלך הדיגום יש להודיע למשרד על כל בעיה, תנאי אתר בלתי צפויים או סטיות מתוכנית הדיגום שאושרה על ידי המשרד על מנת שהמשרד יוכל לבחון את השינויים המתבקשים עקב נסיבות האתר ולאשרם אישור מילולי, לפחות, לפני הביצוע.

1.1.8 אין להשתמש לאיטום באר דיגום גז"ק מכל סוג בפקק שעם או בנייר אלומיניום.

2. הנחיות לבחינת ייתכנות דיגום בשיטת דיגום גז"ק אקטיבית:

הסעת הגזים בתווך הלא רווי מוכתבת ע"י קצב הדיפוזיה וניתן לבצע דיגום גז קרקע אקטיבי גם בקרקע בעלת מוליכות נמוכה (Cal-EPA, 2011) תוך נקיטת צעדים שאינם ננקטים בקרקעות בעלות מוליכות גבוהה:

יחס מקדם הדיפוזיה האפקטיבית (D_{eff}) בין חול וחרסית הוא: פי 10

יחס המוליכות האינטרינסיטית (k_i - Intrinsic Permeability): בין חול וחרסית הוא: פי 10,000

יש לבדוק בכל אתר את הייתכנות לביצוע סקר גז"ק בשיטת דיגום אקטיבית:

2.1 מוליכות הקרקע (soil permeability): יש לבדוק כי מוליכות הקרקע לאוויר מאפשרת דיגום גז"ק אקטיבי. סיבות למוליכות נמוכה הינן: רצף של קרקע דקת-גרגר (חרסית, טין), שכבת חרסית שמנה רציפה באתר, קרקע רטובה או מי תהום רדודים כאשר האיזור הקפילרי נמצא בעומק של כ- 1.5 מ' מפני השטח שעלול להביא לתוצאות שגויות מסוג: false negative. במידה והמוליכות נמוכה, יתכן ולא יתאפשר לדיגום גז"ק בתנאי הדיגום השגרתיים ויהיה צורך לנקוט בצעדים המפורטים בנספח ג'. במידה וצעדים אלו לא יצלחו, יתכן ולא יתאפשר כלל דיגום גז"ק אקטיבי. **יתכן ויידרש לבצע סקר גז קרקע פאסיבי מקדים**. לפיכך נדרשות הבדיקות המקדימות הבאות כדי לקבוע את ישימות דיגום גז"ק בשיטות אקטיביות:

2.1.1 **חתך גיאולוגי באתר**: על מנת לתכנן באופן מושכל את היקף הקידוחים ועומק נקודות הדיגום הנדרשים ולייעל את ביצוע הדיגום, יש לבחון את הליתולוגיה באתר כבר בעת תכנון הדיגום וכן ע"י הגורם הדוגם (להלן: 'דוגם גז קרקע מוסמך') לפני ביצוע בפועל. בשלב ראשון יש ליטול חתך גיאולוגי אחד לפחות מעומק הקרקע לפני ביצוע סקר גז הקרקע, במטרה לבחון את היחידות הליתולוגיות העיקריות באתר ואת השכבות בהן יבוצע דיגום גז הקרקע.

2.1.2 **גודל גרגר**: יש לבדוק ולדווח מירקם קרקע (soil Texture) ואחוזי גודל גרגר: חול, חרסית, טין וכיובי' בהתאם ל- USDA- NRCS לפי מחשבון בקישור: <http://soils.usda.gov/technical/aids/investigations/texture/>

2.1.3 **מבחן מקדים של המוליכות היחסית של האוויר בקרקע**⁵:

חובה לבצע מבחן זה אלא אם קיים מידע מתועד שהאתר מאופיין בקרקע מוליכה בכל נקודות הדיגום ובכל עומקי הדיגום הנדרשים:

- מודדים קצבי זרימה ואת רמות הואקום ב- 3 קצבי דיגום: 100, 200 ו- 500 מ"ל/דקה
- בודקים יחס של קיבולת ספציפית- (specific capacity): Q/s בין קצב הדיגום (Q) וגובה תת-הלחץ המופעל במערכת (s), שהוא יחס פרופורציונלי לינארי במוליכות הגז בקרקע.
- קצב דיגום יציב וואקום יציב מושגים אחרי 15 שניות בערך, בכל קצב זרימה.

6.5 הנחיות להתקנת באר קבועה אחת רבת גששים (nested vapor well): ניתן להתקין בבאר קבועה אחת מספר גששים לעומקים שונים כמתואר באיור מס' 7ב'.

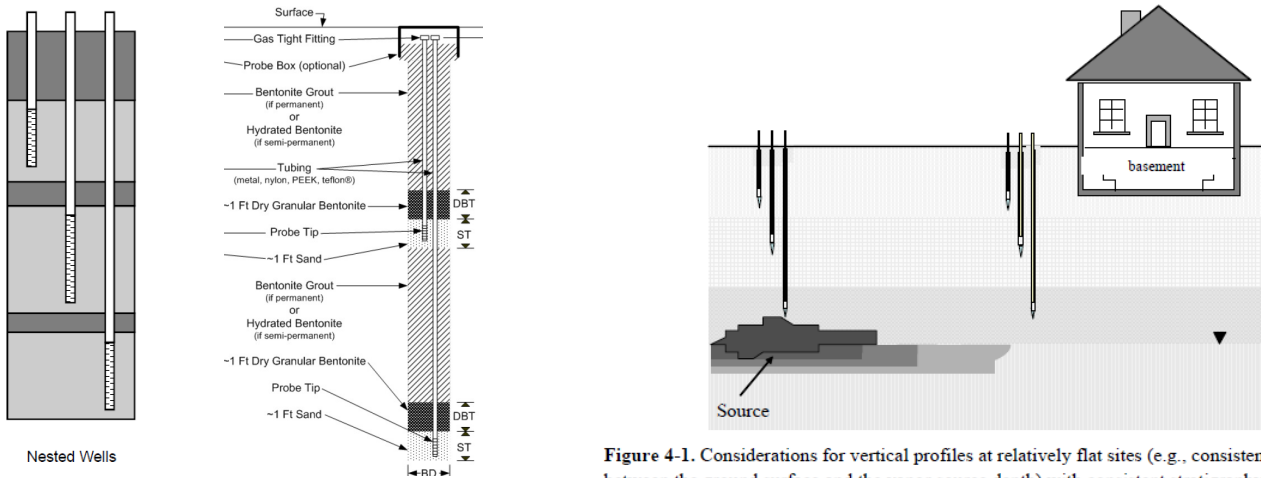

Figure 4-1. Considerations for vertical profiles at relatively flat sites (e.g., consistent distance between the ground surface and the vapor source depth) with consistent stratigraphy.

איור מס' 7א': באר אחת רבת עומקים. מקור: API,2005 איור מס' 7ב': מקור: NJDEP, 2005, DTSC 2012

6.5.1 רצוי להתקין מספר גששים בעומקים שונים בבאר אחת שקוטרה יהיה גדול מ-1.5 אינץ', כאשר קוטר באר בקרקע גסת-גרגר: 2.125 אינץ' ובקרקע דקת-גרגר: 2 אינץ'.

6.5.2 מילוי ואיטום באר קבועה אחת שבה יותקנו מספר גששים בעומקים שונים כדלקמן יבוצע באופן הבא:

6.5.2.1 יש להתקין גשש (probe) ראשון כאמור לעיל, בלי לאטום בפתח הבאר, עד לסיום ההתקנה, עם גראוט או צמנט, כאשר בנקודת הדיגום הבאה בעומק הרדוד יותר מעל הראשונה יש להוסיף חול ובנטונוייט גרנולרי יבש ולאטום אח"כ בבנטונוייט רטוב כמפורט להלן.

6.5.2.2 יש להוסיף בנטונוייט רטוב, שיוכן באופן המפורט לעיל, ברצף מעל הבנטונוייט היבש הגרנולרי עד לעומק 15 ס"מ מתחת לעומק הנדרש הבא-זאת כדי שניתן יהיה לדעת עומק דיגום לכל גשש. יש לחשב את עובי שכבת הבנטונוייט הרטוב כדלקמן: עובי השכבה יהיה עומק הבאר בין 2 נקודות הדיגום לאחר שהופחתו ממנה עובי שכבות החול והבנטונוייט הגרנולרי היבש.

6.5.2.3 מעל הבנטונוייט הרטוב יש להוסיף כ-15 ס"מ חול, להכניס את צנרת הדיגום הבאה שבקצה שלה נמצא הגשש ושאותה יש לסמן בפני השטח לפני החדרתה לבאר. יש לכסותה בכ-15 ס"מ חול כך שהגשש יהיה טמון באמצע גובה שכבת החול.

6.5.2.4 מעל החול יש להוסיף כ-30 ס"מ בנטונוייט גרנולרי יבש.

6.5.2.5 מעל הבנטונוייט הגרנולרי היבש, יש להוסיף בנטונוייט רטוב, לפי הפרוצדורה שלעיל, עד לעומק הדיגום הבא (הרדוד אף יותר) מעליו.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

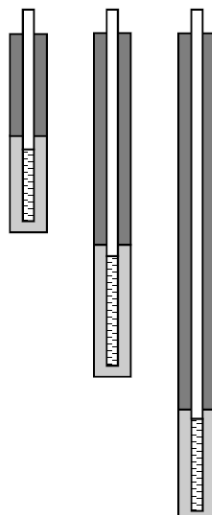
6.5.3 לצורך דיגום וזיהוי הגששים בעתיד יש לסמן את הגששים והצנרת בבאר קבועה עם מספר גששים בצורה ברורה ויש לחתוך את צנרת הדיגום הבולטות בפני השטח באורכים שונים, כך שצנרת נקודת הדיגום העמוקה ביותר תהיה גם הארוכה ביותר בפני השטח והאחרות תהיינה יותר קצרות בהתאמה. דבר זה יסייע גם בזיהוי הצנרות לאחר זמן אם המדבקות יימחקו.

6.5.4 את קצה הצנרות בפני השטח יש לסיים עם שסתום פלסטיק דו כיווני כמתואר באיור מס' 8 או מחברי Swagelok.

איור מס' 8 : באר אחת מרובת עומקים (nested soil gas: several sample points in a single well) : הצנרת הבולטת הארוכה ביותר הינה של נקודת הדיגום העמוקה ביותר. בקצה כל צנרת יש שסתום פלסטיק דו-כיווני. מקור : Hartman BP April 2012

6.6 צבר בארות סמוכות בעומקים שונים (cluster wells): ניתן להתקין לאותה מטרה מספר בארות קבועות עם גשש אחד לעומק אחר בכל אחת כמתואר באיור מס' 9. מרחק בין באר לבאר : 70 ס"מ.

Clustered Wells

איור מס' 9 : צבר בארות סמוכות. מקור : NJDEP, 2005

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזוהמות

$$V_{tubing} = 3.141 \cdot 0.238^2 \cdot 300 = 53.375 \text{ cm}^3$$

חישוב נפח שטיפה אחד ללא גשש: אם אין שימוש ב- implant אלא משתמשים ב- probe tip קצר ואטום שלא מתחשבים בנפחו, יהיה נפח שטיפה אחד שווה לסכום נפח הצנרת ועוד נפח חללים בחול (בדוגמא זו: גס) ועוד נפח החללים בבנטונייט:

$$V_{Total} = V_{sand} + V_{bentonite} + V_{tubing} = 96.5 + 120.65 + 53.38 = 270.53 \text{ cm}^3$$

ואם נשתמש ב- 5 נפחי שטיפה:

$$V_{5volumes} = 5 \times 270.53 \text{ cm}^3 = 1353 \text{ cm}^3$$

אם משאבת השטיפה שואבת בקצב של 150 מ"ל/דקה אז השטיפה כולה תתבצע תוך:

$$Time_{Purging} = 1353 \div 150 = 9 \text{ min}$$

גשש:

אם יש probe tip קצר (כ 2.5-5 ס"מ) ואם הקונוס אטום ואם צנרת הדיגום מתחברת עליו עד תחילת החורים בצנרת המתכת אין צורך לחשב עבורו נפח פנימי.

במקרה שמדובר ב implant שאורכו, לדוגמא, 12 אינץ' (30.5 ס"מ) וקוטרו: 0.375

$$V_{implant} = 3.141 \cdot 0.95^2 \cdot 30.5 = 21.6 \text{ cm}^3$$

אינץ' (0.95 ס"מ): יש לחשב את נפחו ולהפחית מנפח החול ולהכפיל בנקבוביות החול:

$$V_{sand-implant} = (241.3 - 21.6) \cdot 0.4 = 87.88 \text{ cm}^3$$

אך יש להוסיף את נפח ה- implant לחישוב הנפחים הכולל ולכן יהיה נפח שטיפה אחד שווה לסכום נפח הצנרת ועוד נפח חללים בחול (לדוגמא בחול גס) ועוד נפח החללים בבנטונייט:

$$V_{Total} = V_{sand} + V_{bentonite} + V_{tubing} + V_{implant} = 87.88 + 120.65 + 53.38 + 21.6 = 283.51 \text{ cm}^3$$

ואם שוטפים עם 5 נפחי שטיפה:

$$V_{5volumes} = 5 \times 283.51 \text{ cm}^3 = 1417.55 \text{ cm}^3$$

אם משאבת השטיפה שואבת בקצב של 150 מ"ל/דקה אז השטיפה כולה תתבצע תוך:

$$Time_{Purging} = 1417.55 \div 150 = 9.45 \text{ min}$$

כלי איסוף דוגמה: נפח השטיפה המחושב איננו כולל נפח כלי איסוף דוגמה כאשר כלי זה הינו: קניסטר פלדת אל חלד (נירוסטה). ברם, אם מדובר במיכל זכוכית שאינו תחת תת-לחץ יש להוסיף את נפח המיכל.

נפח פנימי של צנרת⁶: דוגמא לנפח צנרת בעלת קוטר חיצוני OD ¼ אינץ' נפח לרגל לצנרת בעלת דופן דק וצנרת בעלת דופן עבה (מקור: ASTM D7663-12):

Tubing Type	Outer Diameter	Inner Diameter	Wall Thickness	Volume per Foot
Thin-wall	¼ in.	⅜ in.	0.030 in.	5.43 mL
Thick-wall	¼ in.	½ in.	0.083 in.	2.41 mL

⁶ ניתן לקבוע נפח פנימי של כל רכיב במערכת הדיגום באופן אמפירי ע"י מילוי הרכיב עם מים וריקון המים למשורה.

ולקטרים פנימיים נוספים (מקור: NJDEP, 2005):

Tubing Size (inches ID)	Volume/ft. (liters)
3/16	0.005
1/4	0.010
1/2	0.039
3/4	0.087
1	0.15
2	0.62
4	2.46
6	5.54

ID = Inner Diameter

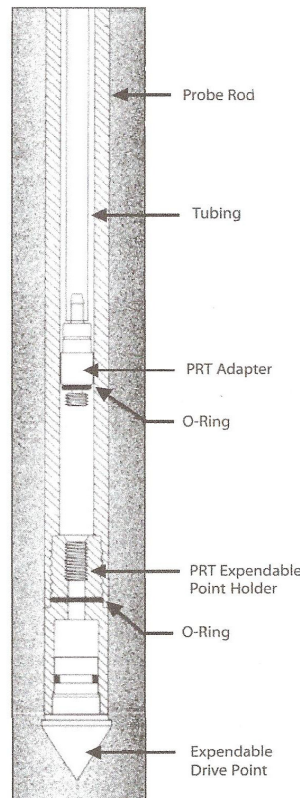
7. הנחיות להתקנת בארות זמניות:

דיגום בבאר זמנית נעשה כאשר יש כוונה לבצע סבב דיגום גז קרקע אחד בלבד ולפרק את הבאר ולאטום אותה בסיום הדיגום. בדיגום זה מוחדר גשש לתוך באר קידוח זמנית שנקדחה בשיטת דחיקה ישירה, או הלמניה, ומוציאים נפח דגימה ע"י דיגום דרך צנרת אינרטי המוחדרת לתוך מוט הגשש עד לשש. קיימים שני סוגי דיגומים זמניים: שיטות Drive Point עם implant ושיטת PRT-Post-Run tubing. שיטות לדיגום גז קרקע ישירות דרך מוט הגשש ולא דרך צנרת דיגום לא מאושרות לשימוש, מאחר ולא ניתן למנוע דליפות בחיבורים בין המוטות המאריכים. להלן תיאור שיטות דיגום זמניות: שיטת PRT- ושיטת Drive Point:

7.1 שיטת PRT:

7.1.1 ציוד- איור מס' 10 ואיור מס' 12:

- מוט גשש- Probe Rod (שמות נוספים: מוט קידוח, מוט מוביל, חוליות חדירה, צינור חדירה) בקוטר 1.0 או 1.25 או 1.5 אינץ'
- מחזיק קונוס חד פעמי- expendable point holder בקוטר: 1.0 או 1.25 או 1.5 אינץ'
- קונוס קדיחה חד פעמי (expendable point) בקוטר 1 אינץ'
- *כפתור לחיצה- point popper
- מתאם-PRT: PRT Adapter מותאם לקוטר צנרת הדיגום הנבחרת
- טבעות איטום (O-ring) מתאימות ובכמות מספקת
- צנרת דיגום: טפלון או Nylaflo או PEEK
- קניסטרים
- ראש/כובע כניסה (Drive Cap)- ממוקם בראש מוט הגשש
- ראש/כובע יציאה (Pull Cap) – ממוקם בראש מוט הגשש

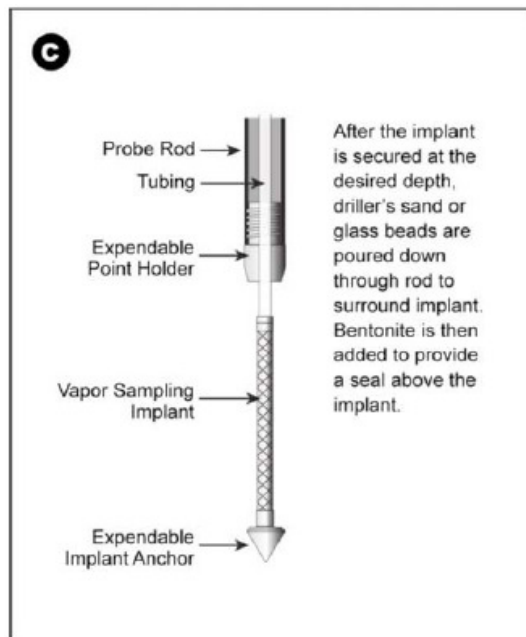
איור מס' 15: חתך המציג את מוט הגשש שהוחדר לעומק, ואז נמשך כלפי מעלה כדי לאפשר דיגום גז קרקע ואת רצף הצנרת עד לפני השטח. מתאם ה-PRT והצנרת הוחדרו דרך מוט הגשש והוברגו ע"י סיבוב למחזיק הקונוס המתארך בשיטת PRT. מקור: Geoprobe-Soil Gas Sampling-PRT System Operation

7.1.5 תיאור השיטה- איטום פתח הקידוח, שטיפה, בקרת דליפות ודיגום:

- בשלב זה אוטמים את פתח הקידוח מסביב לצינור החדירה בעזרת בנטונייט רטוב צמיג או grout כדי למנוע מגע עם האוויר הסביבתי ובריחת VOC.
- ברגע שצנרת הדיגום מאובטחת ומוצמדת למחזיק הקונוס, רכבת הדיגום מחוברת וניתן לבצע שטיפה ובדיקת דליפות.
- מחברים את הקצה החיצוני של צנרת הדיגום למערכת הדיגום המצויה בפני הקרקע והנתונה תחת ואקום.
- מבצעים מבחן אטימות (leak test) על מערכת ה-PRT ע"י מתן ואקום לצנרת הדיגום ובודקים עם מד לחץ המחובר ברכבת הדיגום שאין דליפה. יבוצעו שאר המבחנים הנדרשים. יש לחשב את נפח הגליל לצורך קביעת נפח השטיפה.
- לאחר ביצוע מוצלח ניתן לבצע דיגום. גז הקרקע מוסע דרך צנרת הדיגום, בלא לגעת במוט הקידוח, כשהחלק העליון של צנרת הדיגום מחובר למערכת השטיפה/הדיגום והדגימה נאספת בקניסטר.
- נדרש בלאנק ניקיון ציוד.

7.2 שיטת Drive Point עם שתל implant :

- 7.2.1 החדרת המוט המוביל המחובר לשתל (implant) שאורכו כ 15 עד 30 ס"מ, לעומק מוגדר הנמצא כ- 20 ס"מ מתחת לעומק המטרה הנדרש (איור מס' 10).
- 7.2.2 בשלב הבא מעלים את המוט המוביל כלפי מעלה עד לעומק הדיגום הנדרש כדי לחשוף את הפתחים בשתל (implant) במטרה לאפשר לגזי הקרקע לחדור דרך השתל הארוך שנחשף.
- 7.2.3 איטום : בשיטה זו יש להוסיף חול או כדורי זכוכית דרך מוט הגשש החלול כדי שיקיפו את השתל כדי למנוע נפח מת גדול.
- 7.2.4 יוצרים פקק לאיטום פתח הקידוח מסביב לצינור החדירה בעזרת בנטונייט רטוב/grout בפני השטח (בלבד) כדי למנוע 'קצרי' עם אוויר סביבתי.
- 7.2.5 **חישוב נפח שטיפה בשיטת Drive Point לדיגום גז"ק עם באר זמנית :** יש לחשב נפח פנימי של צנרת הדיגום, נפח כדוריות זכוכית או חול בקרקע, תוך חישוב הנקבוביות ושל השתל לפי מתכונת החישובים בהנחיות אלו.

איור מס' 16 : שיטת Drive Point באמצעות שתל (implant) מקור: ASTM D7663

7.3 הנחיות לאיטום באר זמנית לצורך מניעת "קצרי" : יש להתקין בארות לדיגום גז קרקע באופן שיבטיח איטום טוב בין הקרקע והבאר ויצמצם למינימום אפשרות חדירת אוויר חיצוני שיגרום לתוצאות לא מייצגות- false negative ולדרישת המשרד לדיגום חוזר- איור מס' 17 :

7.3.1 יש לאטום את החלק העליון של הבאר הזמנית בבנטונייט רטוב או grout.

7.3.2 בדיקת קיום "קצר": אינדיקציות לקצר הן ירידה מהירה של ריכוזי מזהם במהלך הדיגום או גילוי גזים אטמוספריים בדגימת גז הקרקע באותו הרכב שבאוויר החיצוני:

- יש לבצע מדידות במכשיר שדה PID מתאים למזהמים הצפויים באתר. באתרי דלקים בלבד יש להשתמש ב-PID המצויד במנורת 10.6 eV ושכולל בהתאם להנחיות האגף ל-PID. באתרים בהם צפויים/עלולים להימצא גס/רק מזהמים מוכלרים יש להשתמש במכשירי PID המצויד במנורות 10.6 eV ו-11.7 eV. המדידות יבוצעו בבאר זמנית או מאותו הגשש שדוגם את גזי הקרקע ויש לבדוק האם קצב ירידת ריכוזי המזהמים מהיר, דבר שיעיד על "קצר".
- יש לבדוק קיום "קצר" ע"י מדידה של ריכוזי חמצן, מתאן ו- CO_2 בבאר או מאותו הגשש שדוגם את גזי הקרקע באמצעות אנליזר שדה ואם רמות הריכוזים דומות או זהות לרמות באוויר סביבתי, הדבר מעיד על בעיה באיטום הבאר ויש לאטום אותה ולדגום גז קרקע מחדש או לבצע קידוח חדש.

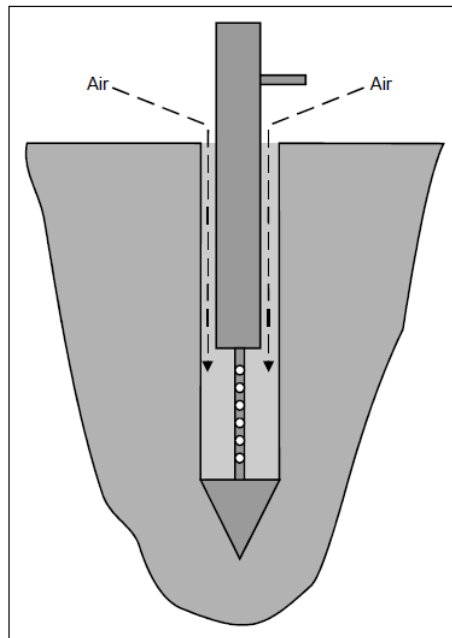

Figure 9.8 Ground Probes Ambient Air Short Circuiting

איור מס' 17: הדגמת "קצר" בבאר דיגום זמנית. מקור: NJDEP, 2005

7.3.3 הנחיות לאיטום באר זמנית: יש לאטום את החלל שבין הקידוח והקרקע וסביב מוטות הגשש בחלק העליון. יש לבצע את האיטום עם בנטונייט רטוב ולאטום את הפרוב בפני השטח וכן את המרווח האנולרי בין הפרוב והקרקע בפני הקרקע לפני תחילת מבחני האטימות, שטיפה, ניקוי, מבחן גילוי דליפות והדיגום עצמו שיפורטו בהמשך:

- יש לחפור שקע קטן בחלק העליון של בור הקידוח סביב המוט לאחר שהושג העומק הרצוי.
- את השקע הזה יש למלא בפירורי בנטונייט ולהרטיב עם מים כדי ליצור איטום בפני השטח ולמנוע "קצר". יצוין שגם פקק מבנטונייט רטוב בפני הקרקע עלול

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

שלא למנוע "קצר" לאורך המרווח האנולרי וגז הקרקע עלול להגיע מהשכבה המוליכה ביותר מעל קצה הגשש ולהביא להטייה בתוצאות.

- יש לשמור על ציר מוט הגשש שיהיה בקו אחד עם הציר הדוחף במכונת הקידוח ולהימנע מהזזה אופקית של הגשש מהרגע שהוכנסו לקרקע.

7.4 הנחיה להתקנת בארות דיגום זמניות למספר עומקים: כאשר מתקינים מספר בארות זמניות סמוכות יש לשים grout או בנטונייט רטוב בין הקידוחים ולשמור על מרווחים אופקיים של 15-30 ס"מ בין הגששים.

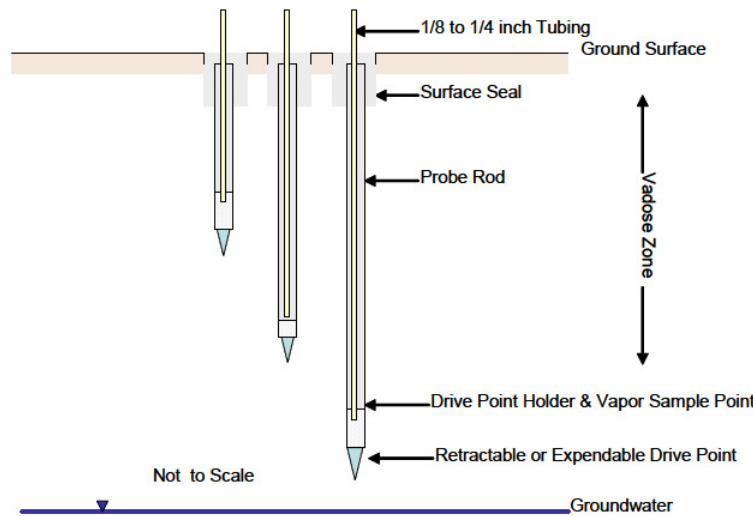

Figure C-7. Direct push temporary soil gas probe (developed based on illustration provided at www.geoprobe.com).

איור מס' 18: בארות זמניות לעומקים שונים. מקור: API, 2005

7.5 אישור והנמקה נדרשים: עקב החשש לדליפות וזיהום צולב בשיטות דיגום ישירות, אין לבצע דיגום גז"ק בשיטה זמנית ישירות דרך מוט הגשש אלא רק דרך צנרת דיגום המחוברת לגשש. עקב בעייתיות שיטת PRT ושיטות drive point (קושי במניעת דליפות ובסוגי קרקעות מסויימים) נדרש לבקש אישור בתוכנית הסקר לשימוש בשיטות אלה ולנמק מדוע מועדפת השיטה הזמנית על פני דיגום בבאר קבועה.

8. הנחיות להתקנת באר תת-רצפתית (SSSG- sub-slab soil gas):

יש להתקין באר כזו רק במבנה קיים בתוך רצפת בטון בחלל תת-קרקעי (כגון רצפת מרתף, קומה תחתונה בחניון) או ברצפת בטון למבנה צמוד לקרקע (לא על עמודים) ללא חלל תת-קרקעי לצורך בחינת מסלול סיכון של חדירת גזים למבנים. במידה וחלק מהרצפה אינו אטום/מבוטן, מותר לבצע התקנה זו רק אם "טביעת הרגל" של המבנה מכוסה בבטון בשטח רציף של 50% לפחות מהרצפה. אין לבצע התקנה אם מפלס מי התהום גבוה בעת ההתקנה (רדוד מ-60 ס"מ מתחת למבנה) או בתוך האיזור הקפילרי. בכל מקרה, יש לוודא כי בעונה הגשומה מפלס מי התהום אינו מגיע לרצפת המבנה וכי בכל השנה אינו מגיע לשכבת המילוי/המצע מתחת למבנה.

8.2.4 יש לסגור את קצה הפרוב עם מחבר דחיסה Swagelok compression fitting עם הברגה לפקק וסביבו לשפוך צמנט בפתח הבור כדי למנוע חדירת אוויר סביבתי. יש למנוע מהצמנט להגיע להברגה של מחבר Swagelok. בסוף ההתקנה לבאר תת-רצפתית יש להתקין צינור/קופסא להגנה על הפרוב.

8.2.5 יש לנקות את הבטון בקדח עם מגבת לחה כדי לאפשר איטום טוב יותר לאחר הסרת האבק ושיירים.

8.2.6 מילוי ואיטום:

8.2.6.1 יש להוסיף מילוי חול לפי הנחיות לבאר קבועה כך שקצה הגשש יהיה באמצע גובה שכבת החול וכולו יכוסה בחול, ומעליו שכבת בנטונייט גרנולרי יבש כדי למלא את המרווח האנולרי כך שיבלוט מעל המילוי של הבניין עד מעל בסיס יסודות הבניין (לפי איור 19). מעליו יש להוסיף בנטונייט רטוב (לבאר זמנית או חצי-קבועה) או bentonite grout (לבאר קבועה) כך שיאפשר איטום מלא. יש להשתמש בדיסקית מפרידה מטפלון (Teflon separator/ Teflon™ sealing disk) סביב הגשש וצנרת הדיגום כדי למנוע נדידה למטה של הבנטונייט הרטוב לעבר מילוי החול (לפי איור מס' 19). יש ליישם בנטונייט רטוב שלא יתרחב ויפגע באיטום.

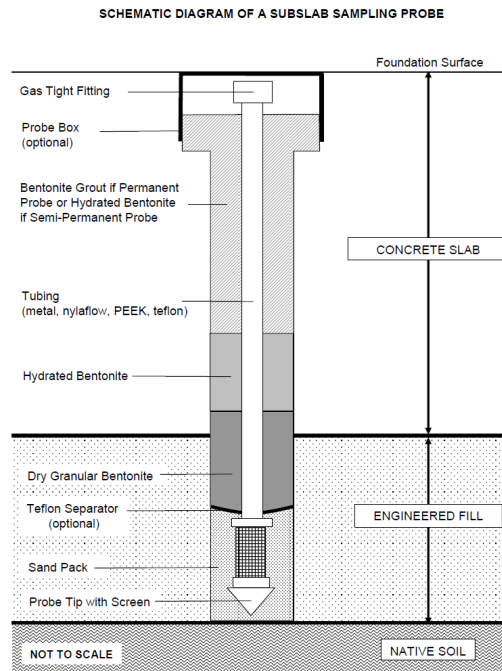
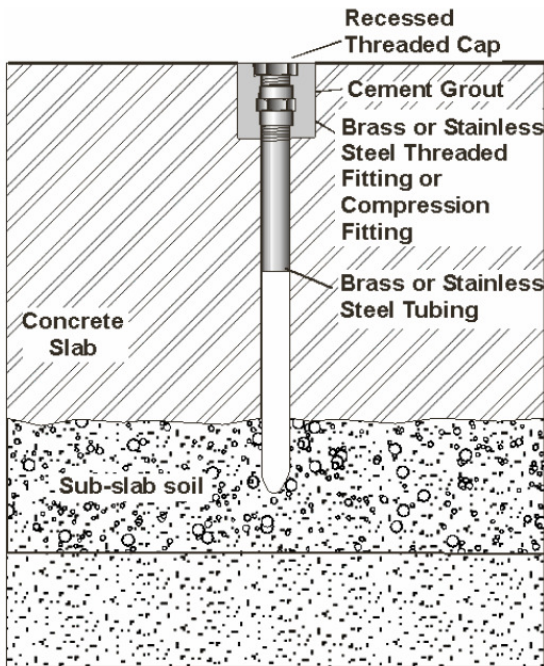
8.2.6.2 מעל הבנטונייט הרטוב/bentonite grout במרווח האנולרי בחלק העליון של הקדח, ובפתח הקדח יש לשים צמנט מסוג Portland cement (צמנט מתרחב לאחר התייבשות כדי להבטיח איטום) לאחר שעורבב עם מים והוזרק או נדחף כ slurry לתוך המרווח האנולרי.

8.2.6.3 איכות החומרים (הנחיה כללית לכל ההנחיות במסמך זה): כל גשש יהיה מצויד בחיבורים אטומים לגז. החול והבנטונייט יהיו נקיים ונטולי מזהמים. המים יהיו נטולי יונים (deionized), הצמנט יהיה נטול מזהמים ומהסוג המתייבש ומתרחב מהר. יש לנקות את הגשש והמסננת העשויים מתכת כדי להבטיח שסולקו שמנים מתהליך ייצורם ועיבודם.

8.2.6.4 זמן המתנה: יש לחכות 24 שעות לפחות עד להתייבשות הצמנט בפתח הקדח לפני ביצוע מבחנים מקדימים, שטיפה ודיגום.

8.2.6.5 אין לבצע התקנת באר תת-רצפתית במהלך 72 שעות לפחות הנדרשות להכנות לדיגום אוויר תוך-מבני או במהלך הדיגום. יש לסיים את ההתקנה 4 ימים לפחות לפני תחילת דיגום האוויר התוך מבני ולבצע דיגום גז קרקע מבאר תת-רצפתית במקביל ובו זמנית לדיגום האוויר התוך –מבני ובנוסף לבצע דיגום אוויר חוץ- מבני על מנת שיהיה ניתן לבצע הבחנה בין מקורות הזיהום השונים ותרומתם היחסית.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

איור מס' 19: באר תת רצפתית: מבנה ושכבות האיטום והמילוי מקור: DTSC- Cal-EPA, 2011, USEPA SOP DiGiulio

8.3 הכנה לדיגום:

- 8.3.1 יש להשתמש בקניסטר של 1 ליטר ולשלוח לאנליזה במעבדה חיצונית מוסמכת. ניתן לדגום לתוך שקית Tedlar רק בתוך קופסת "ריאה" ומשאבת ואקום, ורק אם ניתן לבצע אנליזה כמפורט בהנחיות אלו.
- 8.3.2 נדרשים כל המבחנים המצויינים לשאר סוגי הבארות והשטיפה: מבחן אטימות Shut-in test, בדיקת דליפות עם מגלה דליפות נוזלי או גזי וביצוע שטיפה. ניתן לבצע מבחן לקביעת מספר נפחי השטיפה באתר.
- 8.3.3 יש לתעד את מהירות הרוח ביום הדיגום עקב השפעתה על דיגום כזה.
- 8.3.4 נדרשים 3 נפחי שטיפה. חישוב נפח שטיפה אחד לפי המתואר עבור באר קבועה בהתאמה לפי עובי שכבות החול והבנטוניטי היבש והצנרת.
- 8.3.5 משך הדיגום: 20-30 דקות או עד שהלחץ בקניסטר הגיע ללחץ אטמוספרי.
- 8.3.6 קצב הדיגום יהיה נמוך מ- 200 מ"ל/דקה ולא יפחת מ- 50 מ"ל/דקה
- 8.3.7 ואקום נדרש יוכל להיות נמוך מ- 100 אינץ' מים ולא יפחת מ- 10 אינץ' מים
- 8.3.8 שיטות אנליטיות: TO-15 כמפורט במסמך זה ברגישות גבוהה (1 ppbV לפחות).
- 8.3.9 יש לבצע מדידת כלל VOC במכשיר שדה PID מכויל בעל מנורת יינון של 11.7 eV ולמדוד באנלייזר או במעבדה את ריכוזי O₂, CO₂, CH₄ לאחר איסוף דגימה לשקית Tedlar.

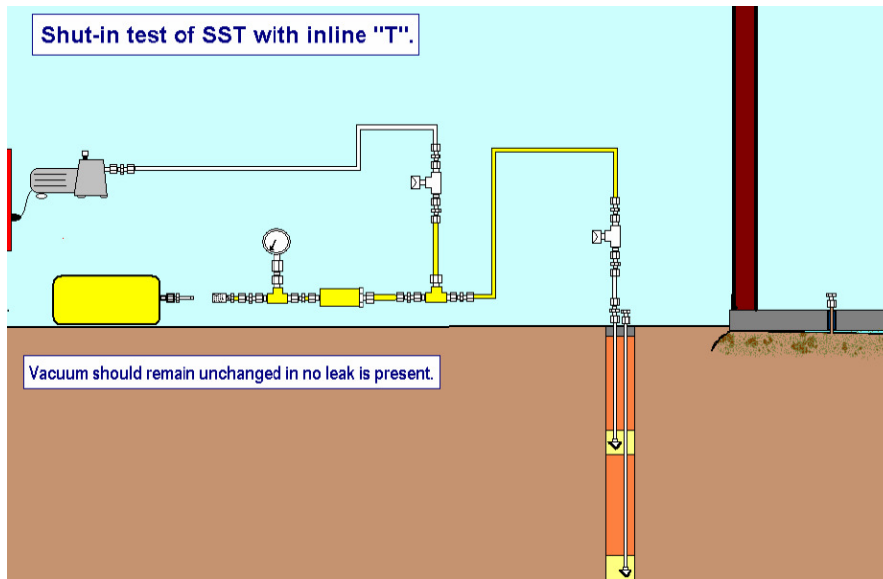
אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזוהמות

Figure 7 Figures showing installation of permanent sub-slab sampling probe.

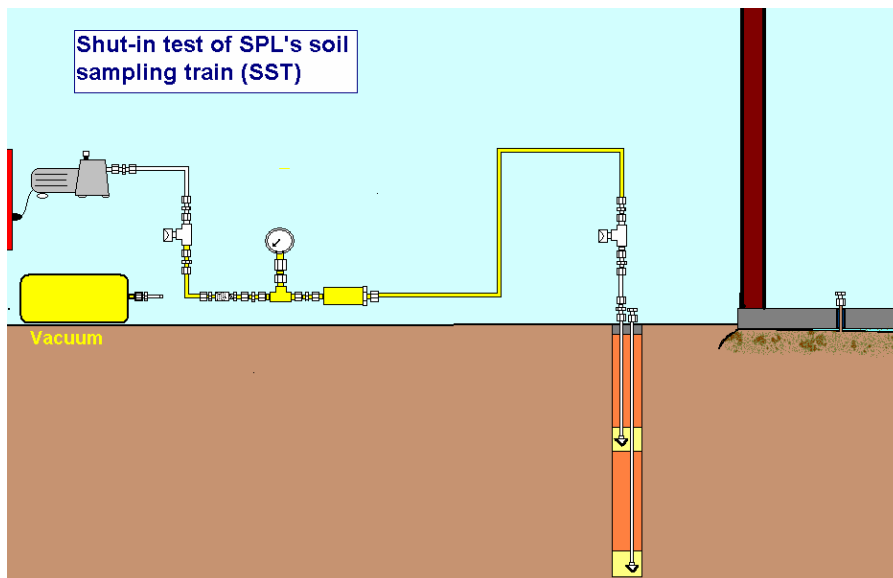
איור מס' 20 : צילומי התקנת באר דיגום תת-רצפתית (SSSG). מקור : Hartman, B. BP April 2012

25.1.5 באיורים הבאים מוצגות 2 האפשרויות לביצוע מבחן shut-in test באמצעות משאבת ואקום:

איור מס' 28 : מבחן shut in באמצעות מחבר "T". מקור : Olson, D. SPL, 2008

או באופן החוסך חיבור אחד:

איור מס' 29 : מבחן shut in באופן "החוסך" חיבור אחד. מקור : Olson, D. SPL, 2008

25.1.6 להלן ההנחיות המפורטות:

- יש לוודא שהמשאבה והשתומים במצב "סגור" ולהפעיל ואקום על צנרת הדיגום, לדוגמא ע"י חיבור משאבה ידנית עם מד ואקום מובנה למחבר T בקצה צנרת הדיגום או עם משאבת השטיפה או כמוצג באיורים לעיל.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

- מד הואקום חייב להיות מכויל ובעל רגישות מספקת כדי להבחין בשינוי בלחץ של 0.5 אינץ' כספית (1700 Pa).
- יש לסלק אוויר ממערכת הדיגום עד שהואקום יהיה: כ 50000 Pa (7.5-15 אינץ' כספית). יש לבדוק האם הואקום נשמר למשך דקה לפחות ורצוי 5 דקות.
- במקרה שהשינוי בואקום במהלך הבדיקה השווה או קטן מ 1700 Pa (0.5 אינץ' כספית), קצב הדליפה במערכת ייחשב כסביר.
- במקרה שהשינוי בואקום במהלך הבדיקה גדול מ 1700 Pa (0.5 אינץ' כספית), קצב הדליפה במערכת ייחשב כלא סביר ויש לחזק, להדק או להחליף חיבורים, ומחברים ולחזור שנית על הבדיקה ולדווח ממצאיה.
- לאחר ביצוע מבחן זה וההידוקים הנדרשים, אין לשנות דבר ברכבת הדיגום.
- מבחן אטימות זה אינו מהווה תחליף למבחן דליפה.

26. מבחן דליפה עם חומר כימי מגלה דליפות (leak test): תפקיד מבחן זה הוא להעריך האם אוויר חיצוני נכנס לדגימת גז הקרקע דרך רכבת הדיגום ו/או הגשש והאם תיתכנה דליפות ברכבת הדיגום. דליפות מהאוויר הסביבתי יכולות להתרחש ב- 3 דרכים: (1) דרך החלל בין הפרוב וקירות הקדח. (2) ישירות דרך עמודת הקרקע (3) דרך החיבורים ברכבת הדיגום בפני השטח. תנאי ואקום מוגבר כגון בקרקעות בעלות מוליכות נמוכה או קרקעות בעלות רטיבות גבוהה יכולים להגביר דליפות.

26.1 בחירת החומר:

- 26.1.1 ניתן להשתמש בשני סוגי חומרים מגלי דליפות: מגלה דליפות נוזלי כגון: איזו-פרופאנול (IPA), דיפלואורואתאן, הקסאן, פנטאן, או במגלה דליפות גאזי כגון: הליום, פרופאן (Propane), SF6, פראון.
- 26.1.2 יש לבחור במגלה דליפות שלא יכלול חומר הקיים באופן טבעי באוויר החיצוני כרקע, ולא יהיה חלק מהמזהמים הצפויים להימצא באתר על בסיס הסקר ההיסטורי, על מנת שלא תיגרם הפרעה לגילוי המזהמים הספציפיים באתר.
- 26.1.3 יש לבחור מגלה דליפות בדרגת ניקיון גבוהה (>99.5%, לפחות) ולצרף לדו"ח תעודת בדיקה של איכות החומר מאת המעבדה עם כרומטוגרמה ברגישות מירבית וטבלה.

26.2 אופן ביצוע בדיקת אטימות הגשש עם חומר מגלה דליפות:

המבחן יבוצע לאחר שהואקום במבחן shut-in test יציב ולאחר ביצוע השטיפה, מספר דקות לפני תחילת הדיגום עצמו.

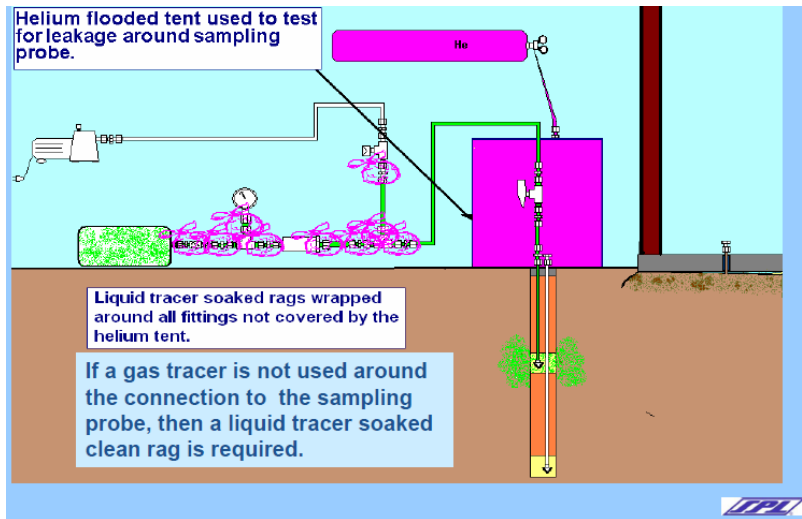
- יש לבצע את הבדיקה עם מגלה הדליפות (שתארך למשך כל נטילת הדגימה) בכל החיבורים ברכבת הדיגום, ופתח הגשש בפני הקרקע.
- יש לבצע את הבדיקה בכל נקודת דיגום כדי להבטיח שאין דליפות.
- הבדיקה תבוצע כאשר הקניסטר במצב "סגור".

- חשוב לזהות דליפות במהלך הדיגום ככל שניתן.

26.2.1 שימוש במגלה דליפות נוזלי מסוג IPA :

להלן האפשרויות לשימוש במגלה דליפות נוזלי כגון : IPA :

- אפשרות מס' 1 : שימוש במגבת נייר בעלת כושר ספיגה גבוה נטולת מזהמים נדיפים : יש להרטיב את כל שטח המגבת ב- IPA בריכוז וכמות ידועים, כך שתהיה ספוגה ורטובה אך לא נוטפת ולשים סביב צנרת הדיגום בפתח הבאר בנקודה שבה יוצאת צנרת הדיגום לפני השטח ושמים יריעת ניילון קטנה אטומה מעליה ומחזקים את היריעה עם משקולת כגון אבנים שלא תזוז ברוח. יש לבצע פעולה זו עבור כל אחד ואחד מהחיבורים ברכבת הדיגום. לעטוף **מיד** בתוך שניות בניילון נצמד או להניח בשקית Ziploc® אטומה לגז ולאטום אותה כדי למנוע התנדפות. מבצעים בכל נקודות הדיגום ובכל החיבורים. איור מס' 30 :

איור מס' 30 : מבחן גילוי דליפות. מקור : Olson, D. SPL, 2008

- אפשרות מס' 2 : שימוש במגבת/מגבון בד בגודל מתאים לעטיפת מספר חיבורים נטול נדיפים עבה (בעל כושר ספיגה) : יש להרטיב את כל שטח המגבת ב- IPA (כך שתהיה ספוגה ורטובה אך לא נוטפת ולכרוך אותה מיד לפני תחילת הדיגום סביב צנרת הדיגום בפתח הבאר בנקודה שבה יוצאת צנרת הדיגום לפני השטח ושמים על המגבת משקולת כגון אבנים שלא תזוז ברוח. יש לבצע פעולה זו עבור כל אחד ואחד מהחיבורים ברכבת הדיגום אותו עוטפים במגבת בד רטובה (אך לא מטפטפת) ב- IPA. יש לשים את כל חיבור או קבוצת חיבורים סמוכה בתוך שקית ניילון עבה, אטומה לגז, נקייה וחדשה של חב' Ziploc® שתיאטם מיד בחלקה העליון. חוזרים על פעולה זו בכל אחת מנקודות הדיגום ובכל החיבורים- איור מס' 31.
- אפשרות מס' 3 : לעבוד ב"אוהל" שיכיל את כל המערכת.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

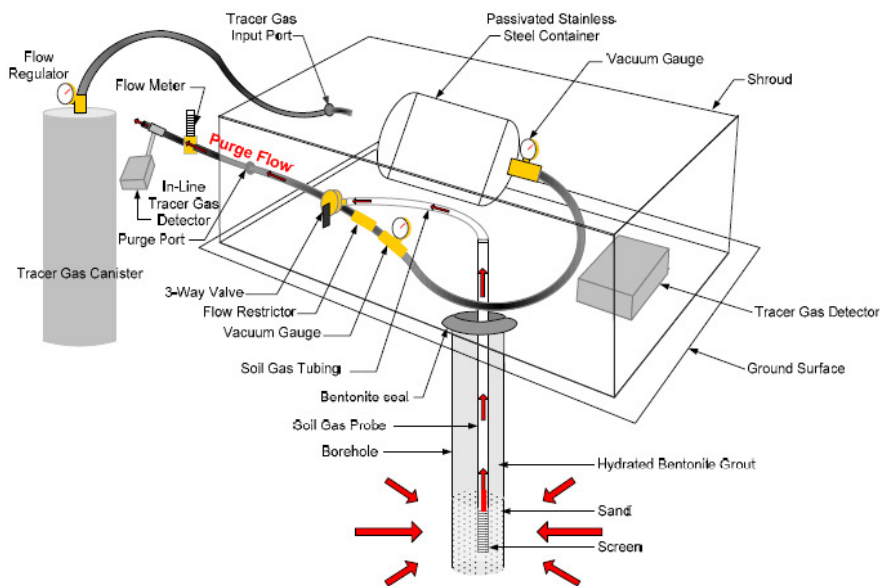
ב. לחילופין, ניתן להכניס את כל רכבת הדיגום ובכלל זה: הקניסטר (או כלי איסוף דוגמה אחר), את כל החיבורים, מדי ואקום, כל הצנרת ופתח הגשש בפני הקרקע לאוהל אטום בגז אותו ממלאים בהליום כמתואר באיורים מס' 33 ו-34. זו שיטה מסורבלת כי כל הפעילות חייבת להתבצע במיומנות תחת אוהל.

Figure 12 Covering the entire sampling system & probe with a shroud.

Hartman, B. April 2012 : מקור : כיסוי כל מערכת הדיגום והגשש באוהל הליום.

Shroud Components – Purge Conditions

אזור מס' 34 : שימוש בהליום לגילוי דליפות בעת הדיגום באמצעות אוהל. מקור : DTSC Appendix C

- ריכוז ההליום שיוכנס לאוהל יהיה מינימלי, אך גבוה בשני סדרי גודל מסף הכימות של השיטה האנליטית במעבדה וסף הכימות של האנלייזר הידני.

27.3 תיאור מבחן לקביעת מספר נפחי השטיפה באתר ספציפי: מטרת מבחן זה לבצע אופטימיזציה של נפח השטיפה וקצב השטיפה ויש לבצעו בסוגי הקרקע השונים באתר במקומות בהם צפויים הריכוזים הגבוהים של המזהמים הנדיפים. תנאים אופטימליים לדיגום גז קרקע הם ריכוזי מזהמים יציבים בדגימת גז קרקע ממיקום מסוים:

27.3.1 יש לבצע מבחן זה רק אחרי השלמת כל מבחני האטימות כולל shut-in test.

27.3.2 מיקום מבחן לקביעת מספר נפחי השטיפה יהיה הכי קרוב למקור הזיהום, היכן שצפוי שריכוזי גז הקרקע יהיו הגבוהים ביותר, וליד הליתולוגיה המוליכה ביותר (כגון היכן שנמצאת קרקע גסת – גרגר).

27.3.3 המבחן יבוצע ע"י דיגום גז קרקע לאחר שטיפה בנפח אחד, 3 נפחים, 5 נפחים ו-10 נפחי שטיפה ואנליזה באתר עם PID המצויד במנורות מותאמות לכלל ה-VOC הצפויים להימצא באתר (לפי סעיף 36) או מכשיר FID או זיהוי וכימות מזהמים נדיפים פרטניים באמצעות GC/MS נייד. השימוש בכל אחד מהמכשירים בסעיף זה ייעשה לפי הנחיות האגף העדכניות וייכלל בהסמכה לדיגום גז קרקע וקרקע.

27.3.4 יש לבחור במספר נפחי השטיפה לביצוע השטיפה על בסיס ריכוזי המזהמים הגבוהים ביותר שנמצאו במבחן השטיפה. מספר נפחי השטיפה יהיה אחיד ועקבי בכל נקודות הדיגום האחרות באתר, אלא אם בוצע מבחן שטיפה נוסף שהוכיח כי יש לשנות את מספר הנפחים. אין להפריז במספר נפחי השטיפה כיון שהדבר מגדיל אי וודאות באשר למיקום ממנו נלקחה הדגימה ומגדיל אפשרות לדליפות סביב החיבורים, לחדירת אוויר סביבתי סביב לגשש. בנוסף, הדבר עלול ליצור תנאי תת-לחץ שיגרמו למזהמים נדיפים להתנתק מספיחתם לקרקע ולחדור לגז הקרקע באופן שיביא לדגימה לא מייצגת. **לכן רצוי מראש להעדיף ולבחור במרכיבי רכבת הדיגום שה'נפח עומד' בהם יהיה מצומצם.**

27.3.5 אם במהלך הדיגום מתגלה ליתולוגיה לא ידועה, או אם נתקלים בתנאי זרימה משתנים או אם התגלה חומר נדיף חדש יש לחזור על המבחן לקביעת מספר נפחי השטיפה. אם נמצא במהלך הדיגום שיש צורך בשינוי מספר נפחי השטיפה, יש לבצע את המשך הדיגום באתר באופן הבא: יש לדגום מחדש 10% מבארות הדיגום/קידוחים שבוצעו והושלמו קודם לכן בנפחי שטיפה קודמים, עם נפח השטיפה החדש. על בסיס הממצאים ייקבע האם יש צורך בדיגום חוזר של כל הבארות/נקודות הדיגום שנשטפו בנפח הראשון. המשך הדיגום יבוצע, במקרה זה, עם הנפח החדש שנקבע בשאר האיזורים שטרם נדגמו.

27.3.6 ממצאי מבחן לקביעת מספר נפחי השטיפה, לרבות מספר נפחי השטיפה שנקבע ייכללו בדו"ח הממצאים: תיאור מבחן השטיפה, קצב שטיפה, משך כל שלב שטיפה. יש לרשום ולתעד ואקום וקצב זרימה ולכלול בדו"ח הממצאים. את תוצאות המבחן יש להציג בגרף של נפחי השטיפה כנגד ריכוזי ה-VOC.

27.4 ציוד השטיפה:

27.4.1 ניתן לבצע שטיפה עם מזרק פלסטיק רק אם נפח המערכת הנשטפת (נפח שטיפה אחד) קטן מ-50 מ"ל.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזוהמות

27.4.2 לנפחי שטיפה גדולים מ- 50 מ"ל יש להשתמש במשאבת ואקום כגון: low-flow pump שיכולה לייצר תת-לחץ של 10-15 אינץ' כספית לצורך מבחן shut-in test, עם אפשרות לשנות קצב זרימה, הכוללת מד זרימה ומד ואקום והמחוברת לשסתום תלת-כיווני, כדי לנטר את קצב הזרימה ואת הואקום באופן רציף. אם המשאבה עם סוללות, יש לוודא לפני הדיגום כי הן מלאות ולהביא סוללות גיבוי.

Figure 9.13A Purge pump with flow control and vacuum gauge, Photographed by C. Van Sciver

A B

Figure 8 Purging with a plastic syringe (A), and purging with a low-flow pump (B).

איור מס' 35 : ביצוע שטיפה עם מזרק ומשאבת ואקום. מקור: Hartman, B. BP 2012, DTSC

27.5 קצב שטיפה:

27.5.1 קצב שטיפה יהיה זהה לקצב הדיגום וייבחר בטווח של 100-200 מ"ל/דקה.

27.5.2 ברם, ניתן להגביר קצב זרימה ליותר מ 200 מ"ל/דקה אם זמני השטיפה ארוכים באופן לא סביר כגון: בדיגום מבאר עמוקה מ 13 מ' עם צנרת בקוטר גדול יותר ובתנאי שיישמר ואקום של 100 אינץ' מים ופחות כדי למנוע stripping (התפלגות הגזים ממי נקבובים לגז הקרקע) ופריצת אוויר חיצוני. יש לתעד, להסביר ולציין בכוכבית כל קצב זרימה גבוה מ-200 מ"ל/דקה.

27.5.3 בקרקע לא מוליכה ניתן להפחית את קצב השטיפה מתחת ל- 100 מ"ל לדקה בתנאי שיישמר ואקום של 100 אינץ' מים (5-7.5 אינץ' כספית) ופחות.

27.5.4 בדיגום בבאר תת-רצפתית ייבחר קצב השטיפה בטווח שבין: 50-200 מ"ל/דקה וואקום נמוך יותר 10-100 אינץ' מים.

27.6 תת-לחץ נדרש: נדרש ואקום של לא יותר מ- 7.5 אינץ' כספית (100 אינץ' מים).

27.6.1 יש להשתמש במד ואקום מכויל בעל רגישות של 0.5 אינץ' כספית שתקינותו נבדקה גם בתחילת יום הדיגום בין צנרת דיגום גז הקרקע

27.6.2 יש לתעד ולצרף לדו"ח את כל מדידות הואקום וקצב השטיפה וקצב הדיגום.

27.6.3 מספר נפחי השטיפה ולכן משך השטיפה יהיה זהה בכל דגימה.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

אלומיניום או שקית Ziploc למדידת Headspace לאחר הגעה לשיווי משקל וניעור לפי הנחיות האגף לשימוש במכשירי שדה.

36.5 אנליזה עם מכשירי שדה אינה תחליף לביצוע כל אחת מהאנליזות במעבדה מוסמכת ניחת חיצונית.

37. **מדידת חמצן, מתאן ו- CO₂** : כדי לבחון האם יש בעיית איטום במערכת הדיגום, יש למדוד חמצן CO₂ ומתאן מאותו הגשש שמיועד לדגום את גזי הקרקע ולמדוד את הגז בסיום השטיפה באנלייזר באתר. אם ריכוזם בשטיפה האחרונה או בדגימה שווה לריכוז באוויר, מעיד הדבר על בעיה באיטום המערכת ויש לבדוק את אטימות המערכת ולדגום מחדש במערכת אטומה. אם נמצא שנלקחה דגימה ממערכת לא אטומה, חובה לבצע דיגום מחדש. הדבר מאפשר בדיקה נוספת בזמן אמיתי לדליפות. בנוסף, חובה למדוד שלושת פרמטרים אלו באתרים המאופיינים בזיהומי דלקים במספר עומקים כולל בשכבה רדודה כדי לאתר את שכבה ארובית עשירה בחמצן.

38. **תכולת רטיבות בקרקע** : יש לקבוע תמיד את תכולת רטיבות בקרקע בנקודות הדיגום (Soil Moisture Content). שיטת הבדיקה : ASTM D2216, או בשיטה אחרת שקיבלה את אישור ראש האגף. יש לדווח את שם השיטה והממצאים בדו"ח. יש לדווח כל אינדיקציה אחרת לרטיבות הקרקע (מדידת LOD, מגע ידני). הנחיות לבדיקה ידנית בקישור המצורף :

http://www.msue.msu.edu/objects/content_revision/download.cfm/item_id.483981/workspace_id.-30/FeelSoil.pdf

38.1 יש למדוד טמפרטורה באוויר

38.2 יש למדוד לחץ ברומטרי

38.3 מבדקים נוספים כמפורט במסמך זה.

* דו"ח ממצאים שלא יכיל מידע זה לא יאושר.

חלק ז': משך החזקת דגימת גז קרקע מדיגום ועד אנליזה (sample holding time) :

הערות	משך החזקת דגימה מדיגום ועד אנליזה	מיכל איסוף דגימה
למעט עבור תרכובות חנקן, תרכובות גופרית, bis-[chloromethyl] ether שעבורם נדרשת אנליזה תוך שבוע ימים- ראו נספח ה' ופרקים ייעודיים	30 יום	קניסטרים שעברו פאסיבציה
אין לשנע במטוס	6 שעות	שקיות Tedlar
חובה להוסיף surrogates תוך 15 דקות מרגע הדיגום. אנליזה במעבדה ניידת מוסמכת באתר בלבד	24 שעות	מיכלי זכוכית (glass bulbs)
אנליזה במעבדה ניידת מוסמכת באתר בלבד	30 דקות	מזרק זכוכית

טבלה מס' 1 : טבלה מסכמת לזמני החזקת דגימה לכלי דיגום שונים. מקור : DTSC 2012

50. להלן פירוט לשיטת modified USEPA TO-15 לפי Second Edition January 1999 והדרישות מהמעבדה בהתבסס על הנחיות קליפורניה (מסמך מס' 1).

תיאור השיטה: שיטה שנועדה לאנליזה של רב ה-VOC לדיגום בקניסטרים מפלדת אל-חלד שעברו פאסיבציה בדיגום אוויר ולאחר מודיפיקציה לגז קרקע. בשיטה זו הדוגמה נאספת בקניסטר פלדה שעבר פאסיבציה, ומרוכזת במעבדה על גבי מלכודת מוצקה של סופחן ולאחר מכן על מלכודת שניה לפני שעוברת דה-סורפציה תרמית בקולונת ה-GC לצורך הפרדה. אנליזה באמצעות ב-GC/MS.

50.1 יש לבצע את האנליזות בגז קרקע רק במעבדות מוסמכות לשיטות אנליזה בגז הקרקע ע"י הרשות הלאומית להסמכת מעבדות בישראל. בנוגע למעבדות בחו"ל- ניתן לבצע רק במעבדות בינ"ל שאושרו כבעלות הסמכה מתאימה לשיטות הספציפיות בגז הקרקע ע"י הרשות הלאומית להסמכת מעבדות בישראל.

50.2 על המעבדה לפעול לפי הוראות השיטה האנליטית לביצוע אנליזות למהמים בפאזה גאזית. על המעבדה להקפיד לעבוד בדרישות הבסיס של השיטה כולל כיוול ופרוטוקולים של QA/QC.

50.3 על המעבדה לעמוד בספציפיקציות הציוד הנדרשות בפרק 7.2 Section בשיטת USEPA TO-15.

50.4 ולידציה לשיטה: לפי Section 8.4 of USEPA 8000B

50.5 על המעבדה להכין את הסטנדרטיים הפנימיים (internal standards) לפי Section 9.2.2.3 of USEPA TO-15

50.6 על המעבדה לבצע עקומת כיוול ראשונית של 5 סטנדרטים פנימיים בפאזה הגאזית כשהנמוך ביותר הוא סף הדיווח ולהשתמש בקריטריון קבלה (acceptance criteria) של השיטה.

50.7 על המעבדה לבצע כיוול באמצעות סטנדרט בריכוז באמצע טווח הריכוזים שבוצע לצורך עקומת הכיוול הראשוני- פעם ב- 24 שעות ולהשתמש בקריטריון קבלה (acceptance criteria) של השיטה.

50.8 לשיקול דעת המעבדה האם להוסיף surrogates

50.9 על המעבדה להריץ חזרות (דופליקט/רפליקט) כל 20 אנליזות או סדרת בדיקות מאתר ספציפי, לפי המוקדם ביניהם.

50.10 על המעבדה לבצע בלאנק שיטה (method blank): אחד ל- 24 שעות לפחות.

50.11 על המעבדה להריץ container blank 1 ל- 20 דגימות או לסדרה, לפי המוקדם.

50.12 זמן החזקת דגימה (Holding time) מרגע הדיגום ועד האנליזה לקניסטרים מנירוסטה שעברו פאסיבציה: לפי טבלה מס' 1: תוך 30 יום (ספירה אינדיווידואלית לכל קניסטר מרגע הדיגום- יש לעיין בטופס המשמורת). ברם, זמן החזקת הדוגמה לתרכובות המכילות חנקן או גופרית ו-bischloromethyl ether: 7 ימים (שבוע קלנדרלי) בלבד.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזהמות

50.13 יש לבצע התאמה (tuning) עם 50 ng BFB (Bromofluorobenzene) בתחילת העבודה וכל 24 שעות ולעמוד בתנאי הקבלה בטבלה 3 בשיטת USEPA TO-15

50.14 רגישות הבדיקה: ספי דיווח נדרשים לשיטת modified USEPA TO-15: הרגישות הנדרשת תלויה במטרות ובשלביות הסקר ובהנחיות המשרד להגנת הסביבה. למטרות הערכת חדירת גזים למבנה- נדרשת תמיד רגישות גבוהה, לפחות, של: 0.7-1 ppbv כמפורט בטבלה מס' 2. במקרים מסויימים ידרוש המשרד רגישות מירבית. אם למטרות screening ראשוני באתר בעל פוטנציאל זיהום בנדיפים כגון: מקום שנעשה בו שימוש בממסים או תחנת דלק או מתקן דלק ניתן בשלב ראשון לבצע ברגישות: 20 ppbv אך זאת רק אם ריכוזים נמדדים של כלל VOC ב- PID מותאם¹⁰ לכלל המזהמים העלולים להימצא באתר, בדגימה שנלקחה מקצה צינורית הטפולן שלאחר שנותק מהקניסטר בעקבות מילוי הדגימה, לתוך צנצנת או שקית, היו גבוהים מ- 20 ppm, כפי שיימדד באופן שוטף באתר לכל נקודת דיגום ויצורף לדו"ח הממצאים. ברם, באתר בו מדידות ב- PID היו מתחת ל- 20 ppm יש לבצע אנליזות ברגישות 0.7-1 ppbv. אנליזות שלא תבוצענה לפי האמור בסעיף זה ידרוש המשרד לגביהן לחזור ולבצע דיגום ברגישות הגבוהה ביותר.

50.15 על המעבדה לבצע אימות של סף הדיווח: אחד לסדרת בדיקות ביום, לפחות.

50.16. כאשר ספי הכימות/הדיווח גבוהים יותר (קרי: בדיקה ברגישות נמוכה יותר) עקב הצורך במיהול הדגימה, תספק המעבדה האנליטית המוסמכת הסבר כתוב וחתום על ידה מדוע לא בוצעה הבדיקה בספי הכימות/הדיווח הנדרשים.

50.17 ספי כימות/דיווח יותר גבוהים יאושרו רק אם ריכוז התרכובת בדגימה הלא-מהולה חורג מהריכוז הגבוה ביותר בעקומת הכיול האנליטית. עקומת הכיול תצורף לדו"ח הממצאים. במידה ונעשה מיהול הדגימה עקב הפרעה של ריכוזי חומרי רקע (שאינם כוללים את מזהמי המטרה), ידרוש דיגום חוזר.

50.18 מזהמי מטרה או מגלי דליפות המדווחים כ"לא התגלה" ידווחו כך רק אם לא התגלו ללא מיהול הדגימה או במיהול הנמוך ביותר.

50.19 על המעבדה לדווח באופן כמותי בכל דו"ח את התוצאות האנליטיות לחומר מגלה דליפות כגון: IPA או הליום. יש לציין את סף הכימות לכל חומר מגלה דליפות.

51. על המעבדה לדווח בכל דו"חות המעבדה את התוצאות האנליטיות לכל החומרים והמזהמים שזוהו יחד עם כל התרכובות שזוהו טנטטיבית (Tentatively Identified Compounds). חובה לצרף תעודות אלה כנספח לדו"ח הממצאים.

52. במידה ושיטת TO-15 אינה נותנת מענה מלא לכל המזהמים הנדרשים ברגישות הנדרשת, ניתן לבצע אנליזות בשיטות נוספות המפורטות בטבלה 2 ו-3 במעבדה מוסמכת כמפורט לעיל לביצוע השיטה בגז קרקע ואת הכיול יש לבצע ע"י סטנדרטים בפאזה גאזית (Vapor Phase standards) בלבד.

¹⁰ למכשיר PID נדרשת הצהרת יצרן שהמכשיר מסוגל למדוד מזהמים אורגניים מוכלרים ופחמימיני דלק ומצויד במנורות המתאימות לשם כך ברגישות גבוהה.

אגף שפכי תעשייה, דלקים וקרקעות מזוהמות

שיטה	רפרנס	סוג המזהמים	מיכשור אנליטי	אמצעי איסוף דגימות	סף גילוי
TO-4A	USEPA 1999b	Pesticides/PCBs	GC/MD ¹¹	Polyurethane foam	0.5-2 µg/sample
TO-10A	USEPA 1999	Pesticides/PCBs	GC/MD	Polyurethane foam	0.5-2 µg/sample
TO-13A	USEPA 1999	PAHs	GC/MS	Polyurethane foam	0.5-500 µg/m ³ (0.6-600 ppbV)
TO-14A	USEPA 1999b	Non polar VOC	GC/MS	קניסטר	0.4-20 µg/m ³ (0.2-2.5 ppbV)
Modified TO-15	USEPA January 1999	VOC	GC/MS	קניסטר שעבר טיפול מיוחד	רגישות מירבית: Simultaneous SIM/Full Scan (>60 compounds): at least 0.003-0.5 ppbV רגישות גבוהה: Full Scan (>60 compounds): at least 0.5-2.0 ppbV רגישות נמוכה: Full Scan (>60 compounds): at least 5-20 ppbV
EPA method 8021	USEPA 1998	TCE, CCl ₄ , PCE, Benzene, Naphthalene * אך לא ניתן למדוד ויניל כלוריד ולכן באתרים עם מוכלים תידרש אנליזה גם בשיטת TO-15	GC /PID+EC D	קניסטר, שקית Tedlar	4-60 µg/m ³ (0.3-30 ppbV) TCE, CCl ₄ , PCE~ 1 µg/m ³ Benzene, Naphthalene~ 25 µg/m ³ * נדרש כיוול עם סטנדרטים גאזיים

טבלה מס' 2: טבלת שיטות אנליטיות ל-VOC ו S-VOC. מקור: DTSC 2012, Hartman, B. BP 2012

ג. שיטות לדיגום גז קרקע

ישנן שתי שיטות מרכזיות לדיגום גז הקרקע: שיטות דיגום אקטיביות ושיטות דיגום פאסיביות. להנחיות לשיטות דיגום פאסיביות פרסם האגף הנחיות נפרדות. שיטות הדיגום האקטיביות נחלקות לשיטות המבוססות על:

1) שיטת TO-15: בשיטה זו נפח מדוד של גז קרקע נשאב בתת-לחץ למכלי דיגום כגון: קניסטר הנתון בתת-לחץ (ואקום) המועבר למעבדה לצורך אנליזה במכשיר GC/MS. ניתן להשתמש גם במכלי דיגום אחרים כגון: מיכלי זכוכית, שקיות TEDLAR, מזרקי זכוכית. הנחיות אלו מתייחסות לדיגום גז קרקע לתוך קניסטרים או מכלי דיגום אחרים בשיטות דיגום הכוללות באר זמנית (שיטת PRT ושיטות Drive Point) ושיטת דיגום באמצעות התקנת באר קבועה. שיטת דיגום זו מותאמת לקרקע מוליכה כגון: קרקע חולית, חומר מילוי. ברם, נקיטת צעדים מסויימים מאפשרת לדיגום גם בקרקע בעלת מוליכות נמוכה המאופיינת בחומר דק-גרגר. בשיטת דיגום זו יכולות להתרחש במערכת הדיגום דליפות המביאות לאיבוד הדוגמה. בנוסף, אוויר סביבתי עלול לחדור דרך מערכת דיגום אם אינה אטומה כדבעי ולמהול את הדוגמה. לפיכך, נדרשת הקפדה יתרה על מבחני אטימות מקדימים ושימוש בחומר לגילוי דליפות ובקרת ואבטחת איכות ברמה גבוהה. **הנחיות אלו מתמקדות בשיטה זו.**

2) שיטת TO-17: שאיבת נפח מדוד של גז קרקע וספיחה על גבי **סופחנים** מיוחדים, שינוע למעבדה, ובמעבדה: ביצוע דה-סורפציה (הורדת המזהמים מהחומר הספוח לצורך מדידתם ב GC) באמצעות ממסים (רגישות נמוכה) או באמצעות שיטות תרמיות ב-GC (רגישות גבוהה יותר). בשיטה זו יש לבדוק ולהוכיח כי כל המזהמים הנדיפים באתר נספחו לחומר הסופח (אפיניות לחומר) ולאחר מכן לבדוק כי ה- recovery הוא מירבי כך שאין איבודים ו- 100% של המזהמים הורדו מהחומר הסופח והועברו לאנליזה. **הנחיות לשיטה זו יפורסמו בעתיד.**

ד. שיטות דיגום אקטיביות (TO-15) - שיקולים בבחירת באר זמנית או קבועה:

שיקולים בבחירת באר קבועה:

יתרונות באר קבועה:

1. בארות קבועות יותקנו לצורך ביצוע ניטורים חוזרים באותו מיקום ועומק כדי להעריך שינויים עונתיים ועיתיים, לבקרת הסעת גזי קרקע ממטמנות או אתרים מזהמים או מיתרונות תהום מזהמים ולניטור שיקום באמצעות SVE, לגילוי דליפות מצנרת ו/או מיכלת-קרקעיים (UST).

2. האיטום בבאר קבועה מקיף וטוב יותר מקידוח זמני ולכן פחות דליפות ודגימה מייצגת יותר.

3. ניתן לבצע דיגומים לעומק רב.

4. ניתן לבצע דיגום בקרקע בעלת מוליכות נמוכה.

חסרונות באר קבועה:

בארות קבועות עלולות להיות מושפעות מרטיבות בתווך הלא רווי או להיסתם עם הזמן ולא לאפשר דיגום חוזר.

נספח ג': ביצוע דיגום גז קרקע בשיטת דיגום גז"ק אקטיבית בקרקע לא מוליכה

כשהדגום נתקל בתנאי תת-לחץ גבוה: ואקום מעל 100 אינץ' מים ותנאי זרימה נמוכה המוגדרים כאי יכולת לקיים קצב דיגום של 100 מ"ל/דקה ויותר בלי להגביר תנאי תת-לחץ (כלוי ואקום מעל 100 אינץ' מים) במשך 3 דקות, לפחות, עומדות בפניו 2 חלופות:

המשך השימוש בפרוב הקיים אך בשיטת דיגום חלופית או ביצוע קידוח חדש בשיטה לא-מסורתית.

יצוין כי בקרקעות בעלות מוליכות נמוכה רצוי לבצע קודם כל **סקר גז קרקע פאסיבי** למטרת screening כדי לזהות איזורים המזוהמים במזהמים נדיפים על מנת לבחון את הצורך בדיגום אקטיבי כגון לצורך סקר סיכונים. הנחיות לדיגום גז קרקע בשיטות פסיביות מפורטות בהנחיות האגף הרלוונטיות לעניין זה.

1 חלופת המשך השימוש בגשש הקיים:

1.1 ניתן לדגום כ-1/3 ליטר בבאר קבועה בתנאי ואקום של 100 אינץ' מים לפני שזרימת הגז נפסקת ע"י כך שברגע שמשיגים תנאי תת-לחץ של 100 אינץ' מים אך לא ניתן לקיים קצב דיגום של 100 מ"ל/דקה, לפחות, יש לסגור את השסתום בגשש כדי לאפשר לואקום לדעוך ולאפשר לגז הקרקע לזרום באיטיות למילוי החול סביב הגשש ולתוך צנרת הדיגום מהקרקע הסובבת את הגשש. כשהואקום דועך, יש לפתוח את שסתום הגשש מחדש ואוספים עוד "מנת" דוגמת גזי קרקע. חוזרים על פרוצדורה זו עד שהגשש נשטף ונדגם כראוי. יש לנטר את קצב דעיכת הואקום עם מד ואקום ייעודי. יש להצטייד בתוספת מדי לחץ/ואקום, חיבורים ומדי זרימה כדי ליישם פרוצדורה זו ביעילות.

1.2 לפני ביצוע הפרוצדורה יש לבצע מבחן shut-in מקדים כדי לוודא שקפיצת הואקום מחדש (vacuum rebound) היא בגלל תהליכים בתת-הקרקע ולא בגלל דליפה ברכבת הדיגום. כמו כן יש לבצע בדיקת גילוי דליפות מקדימה עם מגלה דליפות לכל רכבת הדיגום כדי להבטיח שאין דליפה.

2 חלופת התקנת הבאר הקבועה מחדש בתנאים שונים מהרגיל (מילוי חול):

2.1 בחלופה זו יש לבצע קידוח חדש ומוסיפים מילוי חול בשכבה עבה יותר מ-30 ס"מ כדי לאפשר זרימת אוויר יותר טובה בתת-הקרקע. יש להשתמש במילוי חול שסכום החללים בו הוא 3 ליטר ולכן צריך כ-10 ליטר חול למילוי (בהנחה של חול עדין ונקבוביות 30%). לכן גם אורך וגם קוטר מילוי החול גדול יותר מהגודל הטיפוסי בשיטת דחיקה ישירה. כלוי נפח של 10 ליטר חול שווה לעובי שכבת החול של 70 ס"מ (2 feet) בבור קידוח שקוטרו 15 ס"מ (6"), או אורך של 130 ס"מ (4 feet) לבור קידוח שקוטרו 10 ס"מ (4").

2.2 יש לוודא שעובי מילוי החול אינו גדול יותר משכבת המטרה.

2.3 הגשש חייב להיות ממוקם במרכז ואמצע גובה מילוי החול.

2.4 קצה עליון של מילוי החול חייב להיות 1.5 מ', לפחות, מתחת לפני השטח.

2.5 יש להימנע משימוש במילוי חול שאורכו בקידוח יותר מ-1.5 מ'.

2.6 קוטר הגשש צריך להיות קטן כדי לצמצם נפח שטיפה (שווה או נמוך מ-¼ אינץ')

2.7 הבנטונייט מעל מילוי החול חייב להיות רטוב כדי להבטיח שלמות האיטום האנולרי.

